

## ОСНОВНІ АСПЕКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

### THE MAIN ASPECTS OF INTELLECTUAL ENTREPRENEURSHIP IN TERMS OF INNOVATIVE DEVELOPMENT

У статті розглянуто історичний, ідеологічний, технологічний, організаційний та соціально-психологічний аспекти інтелектуального підприємництва в контексті інноваційного розвитку соціально-економічного буття суспільства. Підкреслено зв'язок між інтелектуальною, інформаційною та інноваційною сферами, які формують середовище сучасного підприємництва. Виділено основні ознаки інтелектуального підприємництва: різна функціональна спрямованість через поєднання творчих й комерційних процесів, широкий простір функціонування інтелектуального підприємництва, одночасна присутність в реальному й віртуальному середовищі, інноваційна спроможність, які обумовлюють специфіку організаційного й технологічного аспектів. Акцентовано на засадничих принципах інтелектуального підприємництва, які сприяють активізації інноваційної діяльності та нейтралізують негативні чинники, що гальмують інноваційні ініціативи.

**Ключові слова:** інтелектуальне підприємство, економіка знань, інформатизація суспільства, інноваційний розвиток, креативність.

*В статье рассмотрены исторический, идеологический, технологический, органи-*

*зационный и социально-психологический аспекты интеллектуального предпринимательства в контексте инновационного развития социально-экономического бытия общества. Подчеркнуто связь между интеллектуальной, информационной и инновационной сферами, которые формируют среду современного предпринимательства. Выделены основные признаки интеллектуального предпринимательства: разная функциональная направленность, сочетающая творческие и коммерческие процессы, широкое пространство функционирования интеллектуального предпринимательства, одновременное присутствие в реальной и виртуальной среде, инновационная способность, обуславливающих специфику организационного и технологического аспектов. Акцентировано на основных принципах интеллектуального предпринимательства, которые способствуют активизации инновационной деятельности и нейтрализуют негативные факторы, тормозящие инновационные инициативы.*

**Ключевые слова:** интеллектуальное предпринимательство, экономика знаний, информатизация общества, инновационное развитие, креативность.

УДК 339.166.5

**Захарчин Р.М.**

к.е.н., доцент, доцент кафедри підприємництва, товарознавства та експертизи товарів Львівський інститут економіки і туризму

*The article considers historical, ideological, technological, organizational, and socio-psychological aspects of intellectual entrepreneurship in the context of innovative development of socio-economic life of society. The relationship between intellectual, information, and innovation spheres that form the environment of modern entrepreneurship is emphasized. The main features of intellectual entrepreneurship are distinguished: different functional orientation through the combination of creative and commercial processes, wide space of functioning of intellectual entrepreneurship, simultaneous presence in the real and virtual environment, innovative capacity, which together determine the specificity of organizational and technological aspects. Fundamental principles of intellectual entrepreneurship, which contribute to the activation of innovative activity and neutralize negative factors that hamper innovative initiatives, are emphasized. It is noted that in modern realities, intellectual entrepreneurship ideologically transforms, stops to be an economic phenomenon only but expands to social, cultural, and even spiritual spheres. Given this, intellectual entrepreneurship has both private and public characters, therefore, the ideology of its functioning combines personal freedom of an entrepreneur with public interests and social responsibility, and behaviour of an economic entity is regulated by new value orientations. It is stressed that informational progress has fundamentally affected the operational environment of intellectual entrepreneurship, and change in the business environment necessitates a change in business strategy. An important component of innovative entrepreneurship is noted – risks, which is not only a factor affecting market equilibrium but also a stimulant for its development. The modern strategy of intellectual entrepreneurship prompts the reorientation of time parameters, taking into account prospects of consumer demand in the future; therefore, modelling on the basis of the conditional market that will appear in the future, already in the present lays the leadership advantages of intellectual and innovative entrepreneurship.*

**Key words:** intellectual entrepreneurship, knowledge economy, informatisation of society, innovative development, creativity.

**Постановка проблеми.** В умовах інтелектуалізації суспільства постерігається домінування інтелектуальної вартості, а використання знань є джерелом створення інновацій та ефективним економічним ресурсом для розвитку інтелектуального підприємництва.

Поява нових взаємовідносин між сферою знання, підприємницьким середовищем, інноваційним розвитком і суспільством засвідчує про оптимістичні прогнози економічного поступу і, разом з тим, окреслює низку нових проблем як в теоретичному, так і прикладному плані. У теоретичному плані необхідно концептуально й методологічно осмислити багатогранну сутність інтелектуального підприємництва у всіх його аспектах. У практичному сенсі перед підприємцями – інтелектуалами

постає завдання постійного оновлення знань і професійних компетенцій, інтегрування у середовище цифрової економіки, пошуку ефективних форм організації підприємницької діяльності та моделей інноваційного мислення й ринкової взаємодії.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Феномен підприємництва вивчається і досліджується у світовій і вітчизняній практиці протягом тривалого часу. Осмислення цього явища еволюціонує від поняття антрепренерство до інтелектуального підприємництва, притаманного сучасним тенденціям, серед яких базовими є інноваційне спрямування соціально-економічних процесів та динамічний розвиток інформатизації всіх сфер нашого життя. З огляду на це, логічним виглядає розгляд інтелектуального підприємництва на фоні

цих тенденцій, тому багато публікацій поєднують інноваційний та інтелектуальний аспект. Зокрема, в цьому ключі актуальними є публікації, що характеризують проблематику інноваційної активності вітчизняних підприємств, загальний стан інноваційної діяльності підприємств та сучасні тренди розвитку інноваційного підприємництва [1; 4; 8]. Інтелектуальне підприємництво, як окремий предмет дослідження, присутній у наукових працях, які акцентують увагу на теоретичних основах інтелектуалізації бізнесу [5], конкретизують особливості прояву інтелектуального підприємництва в контексті формування економіки знань та інтелектуалізації систем менеджменту [3; 6-7]. Оскільки знання є основним капіталом інтелектуального підприємництва, то ефективно управління цим капіталом є запорукою успіху й конкурентоспроможності інтелектуального підприємництва, і саме ця тема розгортається в монографії [2].

Багатоплановість інтелектуального підприємництва вимагає комплексного підходу до вивчення всіх його аспектів та форм їх прояву в інноваційній економіці, що і стало предметом дослідження пропонуваної статті.

**Постановка завдання.** Виходячи із поставленої проблеми, метою статті є розкриття основних аспектів інтелектуального підприємництва в контексті інноваційного розвитку соціально-економічного буття.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Сьогодні розбудова національної економіки відбувається на основі інноваційної моделі розвитку. За цих умов особливого значення набуває зв'язок між інтелектуальною, інформаційною та інноваційною сферами, які формують середовище сучасного підприємництва. Одночасно стан підприємництва також впливає на тенденції інтелектуалізації, інформатизації, тобто, існує взаємозв'язок між усіма процесами, на основі яких можна визначити основні аспекти інтелектуального підприємництва.

Основні аспекти інтелектуального підприємництва: історичний, ідеологічний, технологічний, організаційний, соціально-психологічний.

Історичний аспект відображає еволюційний розвиток підприємництва на певному історичному відрізку часу, що вбирає всі ознаки цього часу. Сьогодні такою ознакою є інтелектуалізація всіх сфер суспільства і розвиток економіки знань та інноваційний прорив. З огляду на це, суттєво змінюється природа підприємництва, яке розширює свої горизонти і виходить за межі чисто економічних процесів і матеріальних продуктів, охоплюючи соціокультурний простір, в якому присутні нематеріальні речі, ідеї, духовні цінності А, враховуючи те, що знання й інтелект стають основою сучасного суспільства, завдання підприємництва набувають нової якісної сутності, визначеної законами

розвитку організації, людини економічної й соціальної, законом синергії, активності.

Ідеологічний аспект є наслідком еволюційного поступу підприємництва, оскільки відповідно до зміни форми змінюється ідеологія підприємства, переглядається його місія, цінності, візія, стратегія поведінки в соціумі та позиціонування в глобалізованому просторі.

Якщо на етапі становлення основною метою підприємництва було одержання прибутку, що в реаліях того часу було виправдано, то сьогодні інтелектуальне підприємництво ідеологічно трансформується і свою місію вбачає у формуванні нової якості, що пронизує не тільки буття людини, але й свідомість, спосіб мислення й творення. Тобто, підприємництво перестає бути тільки економічним явищем, воно поширюється на соціальну, культурну і, навіть, духовну сферу. Підприємництву притаманний як приватний, так і публічний характер, тому ідеологія поєднує особисту свободу підприємця із суспільними інтересами та соціальною відповідальністю. Змінюється підприємницький інтерес, який фіксує всі основні характеристики майбутньої ініціативи, що виявляється через взаємовідносини суб'єкта підприємництва із середовищем, в якому він функціонує. Поведінка суб'єкта підприємництва регулюється новими ціннісними орієнтаціями, відтак, стає етичною й соціально наповненою.

Технологічний аспект пов'язаний із технологічними новаціями інформаційної економіки, що також впливає на форму й зміст підприємництва, і визначає особливості його організації у реальному й віртуальному середовищі. Інтелектуально орієнтоване підприємництво технологічно має суттєві відмінності від виробничого, комерційного, фінансового та інших видів за всіма параметрами, формами організації, менеджментом, комунікаціями, рекламною політикою, принципами ведення бізнесу. І на це звертають увагу науковці, зауважуючи, що « дуже часто продукція ІБ (*інтелектуального бізнесу, виділено автором*) може бути представлена в електронному (цифровому) вигляді, що дозволяє передавати її по віртуальних каналах зв'язку через комп'ютерні мережі. Основними принципами ведення ІБ, є: - урівноваженість (оптимізація явних та неявних, колективних та індивідуальних знань, внутрішнього та зовнішнього інтелектуального капіталу); - творчо-продуктивна ефективність (виробництво суспільно корисних, неординарних знань, які здатні покращити життя людей та, як наслідок, приносити прибуток); - застосування випереджаючого маркетингу інтелектуальних продуктів та послуг» [5, с. 185]. Таким чином, інформаційний прогрес принципово вплинув на середовище функціонування інтелектуального підприємництва, а зміна умов провадження бізнесу

зумовлює необхідність у зміні підприємницької стратегії. Сучасна стратегія інтелектуального підприємництва спонукає до переорієнтування часових параметрів, враховуючи перспективу споживчого попиту в майбутньому, тому моделювання на основі умовного ринку, який появиться в майбутньому, уже в теперішньому часі закладає лідерські переваги інтелектуально-інноваційного підприємництва.

У технологічній структурі інтелектуального підприємництва присутній обов'язковий компонент творчості та процес створення вартості, який притаманний будь-якому виду підприємництва. Дотримання оптимального балансу між ними залежить від якості організаційного аспекту. Звичайно, до уваги необхідно брати етап, на якому перебуває підприємство.

Організаційний аспект характеризує стан і перспективи організації підприємницької діяльності і просторі й часі відповідно до змісту нової економіки, інформаційних викликів, глобалізаційних процесів. Тобто, цей аспект відображає вміння органічно поєднати всі чинники, які сприятимуть успішному розвитку інтелектуального підприємництва. Це – і знання, що матеріалізуються в підприємницькій ідеї, і зусилля, і ефективний менеджмент. Беручи до уваги те, що в інтелектуальному підприємстві існує різна функціональна спрямованість через поєднання творчих й комерційних процесів, то виникає необхідність формування такої структури, яка б підсилювала інтелектуальну діяльність та сприяла ефективному комунікуванню між усіма суб'єктами інтелектуального підприємництва. Широкий простір функціонування інтелектуального підприємства – від локальних до глобальних ринків, присутність в реальному й віртуальному середовищі – обумовлює і специфіку організаційного аспекту.

Соціально-психологічний аспект є наслідком сучасної парадигми соціогуманістичного розвитку, соціально-орієнтованої економіки, й відповідальності. Цей аспект відображає здатність суб'єктів інтелектуального підприємства інтегрувати економічні й соціально гуманістичні функції, що відповідає принципу гуманізму, враховуючи суспільні інтереси споживачів інтелектуального продукту. Утвердження нових цінностей, якими є знання, ідея, інтелектуальне збагачення та інші, приводять до появи нових моделей поведінки в суспільстві і в ринковому середовищі. Крім того, в контексті цього аспекту розглядаємо особистісний, який конкретизує персоналіїв інтелектуального підприємства, адже змінюється тип підприємця, його особистісні характеристики, які спрямовуються на саморозвиток, самоорганізацію, особистісне й системне самовідновлення і проявляються на фоні соціуму.

Основними ознаками й рисами інтелектуального підприємця стають: інтелектуальна рішу-

чість, дивергентне мислення, інформаційна компетентність, яка засвідчує його вміння працювати в умовах інформаційного шуму, перенасичення й невизначеності масиву інформації, здатність генерувати нові ідеї та доводити їх до комерційного результату, висока мотиваційна спонукка створення нових знань, етична й екологічна відповідальність, моральна стійкість.

Інтелектуальному підприємству також властивий ризик, оскільки інноваційні продукти не завжди стають комерційно вигідними, однак, для підприємця-інтелектуала постійний пошук, оновлення знань, творчий неспокій та інтелектуальне збагачення є не тільки чинниками порушення рівноваги на ринку, але й стимуляторами розвитку.

Інтелектуалізаційні процеси відбуваються паралельно із інноваційними, які виводять на ринок новий сучасний продукт із прискореним життєвим циклом. Це активізує використання інноваційних стратегій і накопичення бази знань про закономірності й тенденції формування й функціонування інтелектуального ринку та інтелектуального середовища, а також тонкопланові механізми регулювання попиту на інтелектуальний продукт.

В основу підприємництва закладено новаторську ініціативну діяльність людини, здатної спрямовувати свої зусилля і цілеспрямовано використовувати всі можливості для досягнення поставленої цілі, тому принцип розвитку і постійний пошук новацій є засадничим в інтелектуальному підприємстві. З огляду на це, інтелектуальне підприємство повинно стати каталізатором інноваційного розвитку економіки. Однак, сучасний стан інноваційного розвитку вітчизняної економіки не має яскраво вираженої позитивної динаміки. «Важливість інноваційної діяльності не потребує аргументації, однак її низька активність свідчить про наявність суттєвих перешкод, які можна вважати загальними для переважної більшості управлінських підприємств» [1, с. 22]. Як зазначено в аналітичній довідці «Стан інноваційної діяльності та діяльності у сфері трансферу технологій в Україні у 2017 році». Аналіз п'яти міжнародних рейтингів, що оцінюють (або враховують у процесі визначення інтегральних оцінок) інноваційність економік окремих країн світу, свідчить, що формування та реалізація інноваційного потенціалу та впровадження інновацій в Україні характеризується невисокими показниками. Як правило, такі ресурси інноваційної діяльності, як людський капітал, освіта, наука отримують відносно вищі оцінки, а фактори політичного характеру, стан регуляторного середовища та інституційне середовище – стабільно більш низькі оцінки (які й обумовлюють загальний рейтинг країни). Так, Глобальний індекс конкурентоспроможності талантів на основі аналізу людських ресурсів показує, що Україна у 2018 р. покращила свою позицію на 8 пунктів



та посіла 61 місце в загальному рейтингу серед 119 досліджуваних країн (2017 р. – 69 місце). Однак, підіндекс «Інституції» Глобального інноваційного індексу залишив Україну на 101 місці у світі [4, с. 10-13].

Таким чином, бачимо певну невідповідність між високим інтелектуальним потенціалом (особистісним і сумарним) та недосконалим інституційним механізмом, який не здатний розвивати цей потенціал. Відповідно, це гальмує, разом із іншими чинниками фінансового, правового, ринкового характеру, розвиток інтелектуального підприємництва.

Зазначені аспекти інтелектуального підприємництва підкреслюють, що його складовими є, насамперед, підприємець-інтелектуал, який працює на перспективний розвиток свого підприємства і суспільства і є носієм знання, необхідного для розвитку інтелектуального бізнесу; новаторська ідея; інтелектуальне середовище; інтелектуально наповнений ринок; відповідні інституції, які регулюють інтелектуальну підприємницьку діяльність. До уваги треба брати ще й складові правового й економічного, культурологічного характеру, спрямовані на формалізацію процедури оформлення права власності на інтелектуальний продукт, оцінювання інтелектуального капіталу та формування кодексу інтелектуальної культури.

#### Висновки з проведеного дослідження.

В епоху розвитку економіки знань спостерігається позитивна ментальна орієнтація на інтелектуальне підприємництво, яке має сформовану нову ідеологію, сучасну технологію взаємовідносин із усіма суб'єктами ринкових відносин, і особливий спосіб креативного мислення. Оскільки підприємництво є історичною категорією, сутнісне наповнення якої змінюється відповідно до нових викликів, то засадничо в інтелектуальне підприємництво закладено інтелектуальну складову, знання, що примножують національне багатство, якісно змінюють суспільство й сприяють його розвитку. В інтелектуальному підприємстві синергетичний ефект досягається завдяки поєднанню предметно-матеріальної діяльності із творчим началом та інтелектуальними компетенціями, тому йому притаманна етична відповідальність, соціальна інтеграція, а не тільки вузький економічний раціоналізм. Беручи до уваги те, що знання є стратегічним інструментом, то сфера функціонування інтелектуального підприємництва практично необмежена і поширюється як на громадські організації, заклади освіти, так і безпосередньо господарське середовище. Попри високий інтелектуальний потенціал, інтелектуальне підприємництво сьогодні ще не стало каталізатором активного інноваційного розвитку економіки. І причини тут не в самій суті інтелектуального підприємництва, а інших факторах, зокрема інсти-

туційного, ринкового характеру, які є гальмівним тягарем для всієї економіки України.

Подальші дослідження доцільно продовжувати в ракурсі конкретизації всіх окреслених в статті аспектів відповідно до зміни тенденцій і появи нових викликів сучасного світу. З огляду перспективи особливу увагу необхідно приділяти питанням щодо формування стратегії інтелектуального збагачення підприємництва, оцінювання його вкладу в інноваційний розвиток економіки та концептуалізації нових сенсів інтелектуального мислення сучасного підприємця.

#### БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Касич А.О., Канунікова К.О. Інноваційна активність підприємств України: динаміка, проблеми та шляхи вирішення *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 22. С. 21-24.
2. Кендюхов О.В. Ефективне управління інтелектуальним капіталом: [монографія]. Донецьк : ДОНУЕП, 2008. 359 с.
3. Лук'яненко Д.Г., Дорошенко О.С. Імплементация парадигмы экономики знаний у стратегии национальной экономики развития. *Міжнародна економічна політика*. 2013. № 2 (19). С. 5-26.
4. Писаренко Т.В., Кваша Т.К. та ін. Стан інноваційної діяльності та діяльності у сфері трансферу технологій в Україні у 2017 році: аналітична довідка. Київ : УкрІНТЕІ, 2018. 98 с.
5. Польова В.В. Теоретичні основи дослідження інтелектуалізації бізнесу *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2017. № 58. С. 179-188.
6. Ситник Й.С. Інтелектуалізація систем менеджменту підприємств: концепція, системний моніторинг та моделювання: [монографія]. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2017. 380 с.
7. Тарасевич В.М., Завгородня О.О. Інноваційно-інформаційна економіка: постіндустріальність, генеративність, відкритість. *Економіка України*. 2018. № 4. С. 18-29.
8. Швиданенко Г.Щ., Теплюк М.А. Сучасні тренди розвитку інноваційного підприємництва. *Економіка та держава*. 2018. № 5. С. 89-92.

#### REFERENCES:

1. Casic A.O., Kanunikova K.O. (2016) Innovacijna aktivnost' pidpryjemstv Ukrajinu: dynamika, problemy ta shljakhy vyrishennja Investyciji: praktyka ta dosvid [Innovative activity of Ukrainian enterprises: dynamics, problems and solutions. Investments: practice and experience]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, no. 22, P. 21-24.
2. Kendyukhov O.V. (2008) Efektivne upravlinnja intelektualnym kapitalom: [Effective intellectual capital management: [monograph]. Donetsk : DonUEP (in Ukrainian).
3. Lukyanenko D.G., Doroshenko O.S. (2013) Implementacija paradyghmy ekonomiky znanj u strategiji nacionalnogho ekonomichnogho rozvytku. [Implementation of the knowledge economy paradigm in the strategy of national economic development]. *International economic policy*, no. 2 (19), P. 5-26.

4. Pisarenko T.V., Kvasha T.K. and others. (2018) Stan innovacijnoji dijajlnosti ta dijajlnosti u sferi transferu tekhnologij v Ukrajinі u 2017 roci: analitychna dovidka. [The state of innovation activities and activities in the field of technology transfer in Ukraine in 2017: analytical reference]. Kyiv : UkrISTEI.

5. Pol'ova V.V. (2017) Teoretychni osnovy doslidzhennja intelektualizaciji biznesu [Theoretical Foundations of Researching the Intellectualization of Business]. *Journal of Economics of Transport and Industry*, no. 58. P. 179-188.

6. Sitnik J.S. (2017) Intelektualizacija system menedzhmentu pidpryjemstv: koncepcija, systemnyj

monitoryng ta modeljuvannja: [monohrafija] [Intellectualization of enterprise management systems: concept, system monitoring and modeling: [monograph], Lviv : Lviv Polytechnic Publishing. (in Ukrainian).

7. Tarasevich V.M., Zavgorodnya O.O. (2018) Innovacijno-informacijna ekonomika: postindustrialnistj, gheneoacijnistj, vidkrytistj [Innovation-informational economy: post-industrial, genealogical, openness]. *Economy of Ukraine*, no. 4. P. 18-29.

8. Shvydanenko G.Sc., Tepljuk M.A. (2015) Suchasni trendy rozvytku innovacijnogho pidpryjemnyctva [Modern trends in the development of innovative entrepreneurship]. *Economics and the State*, no. 5. P. 89-92.

Zakharchyn Roman

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,  
Senior Lecturer at Department of Entrepreneurship,  
Commodity Research and Examination of Goods  
Lviv Institute of Economics and Tourism

### THE MAIN ASPECTS OF INTELLECTUAL ENTREPRENEURSHIP IN TERMS OF INNOVATIVE DEVELOPMENT

**The purpose of the article.** The innovative orientation of socio-economic processes and dynamic development of informatisation of all areas of our life stimulate the development of intellectual entrepreneurship, which is based on knowledge and intellectual competencies. Despite the high intellectual potential, intellectual entrepreneurship has not yet become a catalyst for active innovative development of the economy. And the reasons here are not the very essence of intellectual entrepreneurship but other factors, in particular, those of institutional, market character, which are a brake burden for the entire economy of Ukraine. Given this, both theoretical, as a many-sided one, and applied tasks of studying intellectual entrepreneurship as a multiaspect socio-economic phenomenon actualize. According to the mentioned, the purpose of the article is to reveal the many-sided essence of intellectual entrepreneurship through the prism of main aspects: historical, technological, ideological, and socio-psychological.

**Research methods.** In order to reveal the essence of this article, general methodological methods, in particular, synthesis and analysis, system approach, were used – to substantiate complex studying the essence of intellectual entrepreneurship through the prism of aspects: historical, ideological, organizational, technological, and socio-psychological; historical – to outline the logical transformation of entrepreneurship and change in its functional role in terms of innovation-intellectual economy.

**The results obtained.** As a result of the author's approach to the consideration of intellectual entrepreneurship through the prism of its key aspects, multifaceted essence of this phenomenon and its role in the innovative development of the economy are revealed. Characteristics are generalized and features of intellectual entrepreneurship are distinguished: different functional orientation through the combination of creative and commercial processes, wide space of functioning of intellectual entrepreneurship, simultaneous presence in the real and virtual environment, innovative capacity, which together determine the specificity of organizational and technological aspects. Important results are an outline of role and place of intellectual entrepreneurship in the innovative development, analytical evaluation of obstacles of institutional and another nature that slow down innovative processes, the inconsistency between the high intellectual potential and the low level of competitiveness of the domestic economy. The article's outcome was a reasonable conclusion about positive mental orientation on intellectual entrepreneurship, which has a new mature ideology, modern technology of interrelations with all economic agents, and a special way of creative thinking.

**The practical value.** The practical importance of this paper lies in the development and additions to theoretical and methodological provisions aimed at the in-depth coverage of essence and content of intellectual entrepreneurship. In particular, the author proposes to use development principle in order to outline an evolutionary way of development of entrepreneurship, its historical transformation, which allows considering this type of entrepreneurship in the context of innovative development of the economy and society. Provisions on ideological fundamentals of the functioning of intellectual entrepreneurship in accordance with modern socio-humanistic paradigm, socially oriented economy, and responsibility are developed. In the context of these provisions, it is proposed to consider the world-view vision, which reflects the ability of agents of intellectual entrepreneurship to combine economic and socio-humanistic functions, responding to the principle of humanism, taking into account the public interests of consumers of intellectual products, and adhering to the ethics of relationships. The affirmation of new values, which are knowledge, idea, intellectual enrichment, and others, leads to the appearance of new patterns of behaviour in society and in a market environment. Moreover, in the context of this aspect, personal and organizational features of intellectual entrepreneurship personnel are analysed, because the type of entrepreneur, his personal attributes, which are directed towards self-development, self-organization, personal and systemic self-recovery, are changing.

Formed tasks that demand from the entrepreneurs-intellectuals the priority solution have a practical orientation, namely: constant updating of knowledge and professional competencies, mobile integration into the digital economy, search for effective forms of business organization and models of innovative thinking and market interaction.